

AHKÂF SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
2. Bu Kitabın indirilişi, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.
3. Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları, ancak belli bir gerçeğe göre ve belli bir süre için yarattık. Ama kâfirler, uyarıldıkları kıyamet gününden yüz çeviriyorlar.
4. Resûlüm! Müşriklere de ki: "Allah'ı bırakıp da taptığınız putlara bir bakın. Onların, yeryüzünde neyi yarattığını bana gösterin. Yoksa onların, göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru söylüyorsanız, bana, daha önce gelmiş bir kitap, yahut bir bilgi getirin."
5. Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar, kendilerine cevap veremeyecek olanlara dua eden kimseden daha şaşkın kim olabilir? Oysa, onların dualarından, putların haberi bile yoktur.
6. İnsanlar kıyamet günü toplandığında, taptıkları şeyler onlara düşman olur. Ve onların kendilerine taptıklarını inkâr ederler.
7. Ayetlerimiz açık açık okunup beyan edildiğinde o kâfirler, önlerine gelen gerçek hakkında, "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.
8. Yoksa "Kur'an'ı kendisi uydurdu" mu diyorlar? Resûlüm! De ki: "Onu ben uydurmuşsam, Allah'ın azabından beni kurtarmaya gücünüz yetmez. İçine daldığınız iftiraları en iyi bilen O'dur. Aramızda şahit olarak da Allah yeter. O, çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir."
9. Resûlüm! Onlara de ki: "Ben, peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size, ne yapılacağını da bilmem. Ben, sadece bana bildirilene uyuyorum. Ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başka birşey değilim."
10. Yahudilere de ki: "Söyleyin bana, siz hiç düşünüyor musunuz? Eğer bu Kur'an, Allah tarafından gönderildi de, siz onu inkâr ettiyseniz ve İsrâiloğullarından bir şahit, Tevrat'a dayanarak, onun hak kitap olduğuna şahitlik ettiği halde, siz imân etmeyi büyüklüğünüze yediremediyseniz, o taktirde zalim olmaz mısınız? Muhakkak ki Allah, zalimleri doğru yola ulaştırmaz."
11. Kâfirler, imân edenler için: "Eğer İslâm'da bir hayır olsaydı, ona inanmakta, mü'minler bizi geçemezlerdi" dediler. Fakat onlar, bununla isteklerine ulaşamayınca da, "Bu, eski bir yalandır" demek mecburiyetinde kaldılar.
12. Kur'an'dan önce, rehber ve rahmet olarak Mûsa'nın kitabı Tevrat vardı. Bu Kur'an da; Zulmedenleri uyarmak ve iyi iş yapanları müjdelemek için, arapça bir dille gönderilen ve Tevrat'ı tasdik eden bir kitaptır.

13. Şüphesiz, “Rabbimiz Allah’tır” deyip, sonra da, bu sözlerine bağlı kalanlar için hiçbir korku yoktur. Onlar, asla üzülmeyeceklerdir.
14. İşte onlar, cennet ehlidir. Yaptıklarına mükâfat olarak, orada ebedi kalacaklardır.
15. Biz insana, ana-babasına iyilik yapmasını emrettik. Annesi, onu güçlkle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun anne karnında taşınması ile, süttten kesilmesi otuz aydır. Nihâyet insan, olgunluğa erişip kırk yaşına vardığında; “Ya Rabbi! Gerek bana, gerek anne-babama lütfettiğin nimetlerin şükürünü yerine getirmeye ve razı olacağın güzel işler yapmaya beni muvaffak kıl. Neslimden gelenleri de salih kimselerden eyle. Ben, Sana yönelerek günahlarımdan tevbe ettim. Ve Ben, Sana teslim olanlardanım” der.
16. İşte, yaptıkları güzel işlerini kabul edip, günahlarını affedeceğimiz bu insanlar, cennetlikler arasındadırlar. Bu, onlara verilen gerçek bir sözdür.
17. Fakat öyleleri de vardır ki, kendisini imâna davet eden anne ve babasına: “Öf be! Yetti artık. Benden önce nice nesiller ölüp de geri dönmediği halde, siz beni, mezarımdan dirilip çıkarılmakla mı korkutuyorsunuz” derken, anne-babası, Allah’a sığınıp yalvararak, oğullarına: “Kendini yazık ediyorsun! Ne olur, imâna gel. Allah’ın sözü elbette gerçektir” derler. O ise; “Bu ahiret inancı, eskilerin masallarından başka bir şey değildir” diye diretir.
18. İşte böyleleri, kendilerinden önce gelip geçen, cin ve insan toplulukları içinde, azabı hak etmiş kimselerdir. Onlar, zarara uğramışlardır.
19. Herkesin, yaptığı işlere göre dereceleri vardır. Bu da, kendilerine hiçbir haksızlık edilmeyerek, yaptıklarının karşılığını onlara tamamen ödemek içindir.
20. O gün kâfirler, cehennem ateşine sunulduklarında, kendilerine: “Siz, bütün zevklerinizi dünyada tattınız ve onlarla sefanızı sürdürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanıza ve yoldan çıkmanıza karşılık, bugün de alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.
21. Ad kavminin kardeşi Hûd’u hatırla. Çünkü O, kendinden önce ve sonra peygamberlerin de gelip geçtiği Ahkâf bölgesindeki kavmine: “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin. Ben, sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum” demişti.
22. Onlar Hûd’a: “Sen, bizi ilâhlarımızdan vazgeçirmek için mi geldin? Doğru söylüyorsan, bize, korkuttuğun azabı getir” dediler.
23. Hûd: “O azabın vaktine ait bilgi Allah katındadır. Ben, gönderileni size tebliğ ediyorum. Fakat görüyorum ki, siz cahillik eden bir kavimsiniz” dedi.
- 24-25. Bildirilen azabı, vadilerine doğru yayılarak ilerleyen bir bulut şeklinde gördüklerinde, “Bu, bize yağmur getiren bir bulut” dediler.
Hûd: “Hayır! Bu, sizin gelmesi için acele edip durduğunuz şeydir. Yani, can yakıcı azap taşıyan bir rüzgârdır. Rabbinin izniyle herşeyi devirip yerle bir eden bir kasırgadır” dedi. Nihâyet hepsi helâk olup, sadece meskenlerinin yıkıntıları kaldı. İşte Biz, suça batmış toplumu böyle cezalandırırız.

- 26.** Andolsun ki Biz, size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik. Onlara da; kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri onlara bir yarar sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini bile bile inkâr ettiler. Alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatıverdi.
- 27.** Andolsun ki Biz, etrafınızdaki beldelerden nicelerini helâk ettik. Onlara, belki inkâr ve isyanlarından dönerler diye, âyetlerimizi çeşitli şekillerde açıkladık.
- 28.** Onların Allah'a yaklaşmak için uydurdukları sahte ilâhları, kendilerine yardım etseydi ya! Fakat o ilâhları kaybolup gitti. İftiralarının ve uydurup durduklarının neticesi işte budur.
- 29.** Habîbim! Bir zaman, Kur'an'ı dinlemeleri için, cinlerden bir topluluğu sana göndermiştik. Huzuruna geldiklerinde, birbirlerine, "Susun" dediler. Kur'an okunduktan sonra da, inkâr ve isyandan sakındırmak üzere kavimlerine döndüler.
- 30.** "Ey kavmimiz! Biz, Mûsa'dan sonra indirilen, kendisinden önceki kitapları doğrulayan, Hakka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik.
- 31.** Ey kavmimiz! Sizi Allah'a çağıran peygambere uyun. Ve O'na imân edin ki, Allah da günahlarınızı bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun" dediler.
- 32.** Allah'ın davetçisine uymayan kimse, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakıp da, kendisine gelecek azaba mani olamaz. Onun, Allah'tan başka yardımcıları da olmaz. Böyleleri, apaçık bir sapıklık içindedir.
- 33.** Gökleri ve yeri yaratan, onları yaratmakta hiçbir güçlük çekmeyen Allah'ın, ölüleri diriltmeye de güç yetireceğini görmediler mi? Evet, O'nun herşeye gücü yeter.
- 34.** Ateşe sunuldukları gün kâfirlere; "Bu, hak değil miymiş" denir.
Onlar, "Evet, Rabbimize yemin olsun ki hakmış" derler.
Allah da, "Öyleyse, inkârınızdan dolayı şimdi tadın azabı" buyurur.
- 35.** O halde Habîbim! O azim ve sebat sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi, sen de sabret. Kâfirlerin başına gelecek azap için acele etme. Onlar, kendilerine söz verilen azabı gördükleri gün, sanki dünyada yalnızca gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanırlar. Bu bir duyurudur. Demek ki, Allah'ın yolundan çıkan toplumdan başkası helâk edilmez.